

RUIN

PRIS 6 kr.

GR. 3 MARTS 21

ISOLATION

9.

ISOLATIO

8.

ISOLATI

ISOLAT

6.

ISOLA

5.

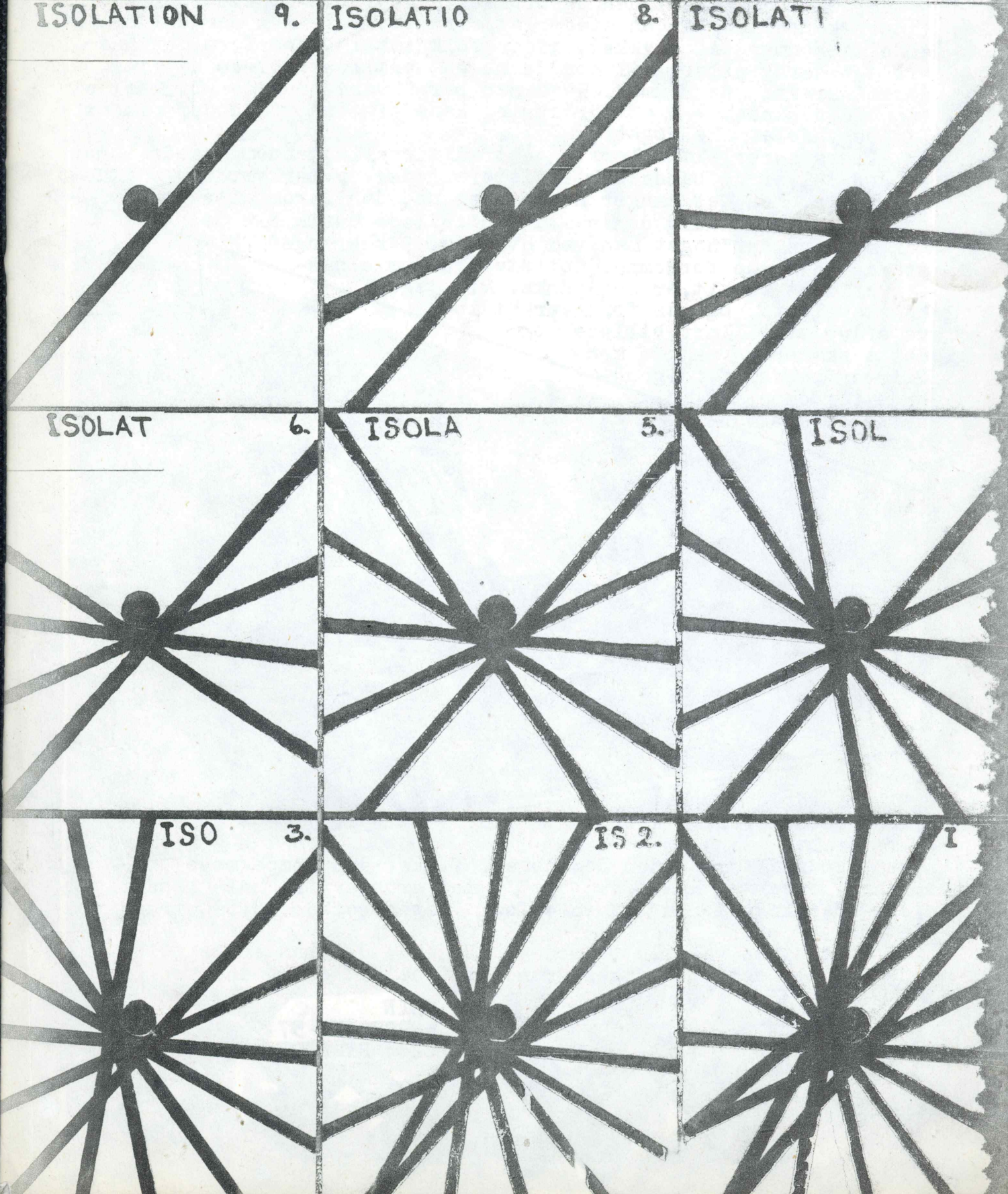
ISOL

ISO

3.

IS 2.

I

(din egen) leder

Sol og måne har solidarisk gået i ring pænt på afstand. Sne er faldet, smeltet, faldet. Lyset har skiftet uophørligt. Søvn og sulten er kommet og gået, og der er gået fire måneder. Meget er sket, men egentlig er det hele bare gået i ring. Facaden har bare fået en gang sminke, mentaliteten er stadig den samme; man går hele tiden og brokker sig over hvor lidt der sker (ingen koncerter, ingen steder at være o.s.v.), men når det så endelig kommer til stykket, gider folk ikke. Denne form for passivitet hører ellers til hos de nu så desillusionerede hippier, der så kraftig fordømmes. Hvis man bare kunne bruge en brøkdel af sin tid på andet end at drikke og kede sig, så ville der pludselig begynde at ske noget. Og ellers kører alt ellers i de traditionelle gennemløjede baner en god del af de bands der eksisterer (der er mærkværdigvis ikke ret mange, men det hænger nok sammen med den førnævnte passivitet), spiller stadig den samme fantasiløse musik blottet for nyskabelser "noget man ved hvad er. Der er også stadig de samme fordomme, det sted fordomme næsten er mest udtalt, er hos punks. Alt tages bogstaveligt, og man forsøger at leve efter et tillært billede, og dette skaber en mængde konflikter og deraf følgende endende fordomme, og dette er det værste, da

punk ellers går ud for at være fordomsfri, hykleriet er totalt. Men trods alt sker der dog noget, f.eks. den kæmpekæmpestore koncert i Huset d.6 og 7/3 med grupper fra hele landet, og den snarelige åbning af en café i Vesterbrogade 26 (læs andet steds). Så skulle man vel slutte med et slagord, der kan vække folk, men det er der egentlig ingen grund til, da det er så indlysende

RUIN
KORSHØJEN 57
8240 RISSKOV

did you catch the scream before it died —

Before har på kort tid næsten udviklet sig til en myte, nok mest på grund af Fritzs scenetalent. Han synger med en ubeskrivelig følelse, sjæl og intensitet, som næsten bringer publikum i trance. Denne totale udlevering er heller ikke set før i Danmark. Dagen før havde Before uventet spillet i Rockmaskinen sammen med Martin Hall, Das Psycho og The Squad, og her blev aftalt et møde i Cafe Dan Turrel næste dag. Vi mødte op og forsøgte (som man ofte gør i interviews) at knibe ham på struben, finde ud af hvorvidt offeret er ægte, mener det han siger, men det blev vi meget hurtigt overbeviste om. Det er nok derfor at der ingen drøbende spørgsmål er. Dette interview er stærkt forkortet da vi har 3 timers snak, så vi er blevet nødt til at forkorte, redigere og strukturere det.

HISTORIE, BAGGRUND: Fritz kommer fra Ålborg, hvor han bl.a. spillede sammen med Steen fra Isolation, i Spark Plugs. Gruppen spillede 2 gigs i det daværende Multi Maren. Det var mest heavy rock spillet temmelig kaotisk og fremført temmelig naivt: Fritz med bar mave og læderjakke spyttende bemærkninger om hvor rædselsfuldt publikum var og andre papslogans. Teksterne havde nogle gode artikler som f.eks.: "hvor skal jeg græde, hvor skal jeg leve, hvor skal jeg gå". Springet fra Ålborg til Kbh. skyldtes at der skulle ske noget, i København får man nye dimensioner, nye påvirkninger. Senere blev Before dannet, bestående af: Flemming: bas, Martin: guitar, Michael: trommer, Fritz: sang. De har spillet ude 3 gange.

-hvorfor valgte navnet Before?

Det kan udtrykkes med TT Reuters ord: "vi kan ikke dø, vi tilhører en anden tid".

Jeg startede med at synge, fordi man ikke kan blive ved med at ligge i sengen og vride sig. Jeg skriver teksterne, som nok er det gruppen er bygget op om, og Martin Hall skriver nogle fantastisk smukke ting, som forstår at leve op til teksterne. Som en har sagt om Before: "når man hører Before får man lyst til at få bedre tanker midt i alt skidt". Men det er ligegyldigt hvilken gruppe det er, bare følelsen er der. -har du nogle ambitioner?

Vi vil nok forandre os. The final sound bliver i Århus d. 7/3. Det bliver slutningen på en epoke, hvorefter der vil komme noget nyt, men det forbliver en hemmelighed indtil det er en realitet. Jeg kan også godt tænke mig at lave en plade, måske skulle den første være en live-plade, men vi har ingen planer på bordet.

-hvad føler du, når du står på en scene?

Det er umuligt at beskrive. Jeg har meget svært ved at komme ned efter jeg har nået et vist punkt, og jeg føler hele tiden at jeg kan gå længere, mens jeg synger til My Only Sunshine. -hvad var grunden til det spartanske lys i Saltlageret d. 22/12?

Vi ville skabe den totale fascination, ellers ville vi ikke kunne have spillet. Vi ville skubbe tid og sted fuldstændig væk, vi ville skabe en trancestemning: følelser, følelser, følelser; en følelse hvor du overhovedet ikke har kontrol over hvad der sker, sådan at man slet ikke kan komme væk.

-hvad er grunden til at du til tider klæder dig ud irden du går på scenen?

Det at være klædt f. eks. i hullet læder, synes jeg passer enormt godt til min natur. Det at skabe en figur, ved f.eks. at have nogle meget flotte sko på, er også nødvendigt. Det kan også være en måde at koordinere alt hvad der foregår inde i ens hovede.

-hvad er det du vil udtrykke?

Der er så meget, men f. eks. et menneske der lever med kærlighed og had. Jeg har ikke ambitioner om at aktivere

folk, jeg vil bare have noget lys, jeg vil ikke have at folk bare sidder hjemme på deres rum og dyrker plader, jeg vil ikke have den typiske indelukkede mentalitet, jeg vil have at hjerterne skal sprænges; få dem til at føle noget. Publikum skal ikke komme for at få en bekræftelse af deres egne fordomme og masseproduktionsideer. Det er ikke et spørgsmål om at sammenslutte sig i grupper, her har folk i århundreder begået en fejl. Okay, der er nogle der har nogen ideer, men det finder man ikke på deres hårfarve.

-men de folk der kommer, kommer de ikke bare, fordi de skal i byen? Jo, men sådan er det jo med alt, også fordi mange bands savner den fornødne gennemslagskraft. Det skal være så stærkt at folk ikke kan undvige. Der er også mange bands der tror at musik bedst fungerer når det kører som et elektricitetsværk.

-hvorfor på engelsk?

Når det skal være rock der anerrer, kan jeg næsten kun synge og skrive på engelsk, der er mere kraft. Hvis man spillede pop, så kunne man synges på dansk, men det kan godt ændre sig. Vi har i Before lavet en tekst på dansk, der handler om minutterne der kan blive til timer. Det hele er så intenst at minutterne kan være ligeså vigtige som år: "de menneskelige løgne og de menneskelige lege, der ødelægger det hele tiden. Lad os kigge tilbage til den tid da minutter blev til år". Vi burde gå tilbage til vores barndomstid, da en time kunne være en evighed, fordi man var mere åben for indtryk.

UNEXPECTED EMOTIONS

don't fear the music was gone to sleep
just for one moment, she loves her cat
I just leave
he wants to think of himself
only he was ended up in mystery
I tell you
there are ways they never know
be not angry be not happy
let the emotions come right beside you
all the time

Det er så forfærdeligt at så få mennesker kender kærligheden, den er drivkraften til alt. Jeg mener at fascinationen og tiltrækningen er den væsentligste del af mennesket, den smertefulde registrering af sjælen og kærligheden er den vigtigste ting. Kærligheden kan også føre til had, men had er også en af de ting der hører til kærligheden, den der ikke kender til had er en sær svækling. Mennesker er ikke noget man kan smide væk som materielle ting: "de effective cold wars, was in the rooms". Dette er en af de største menneskelige smerter. det har noget at gøre med, at jo mere tomhedssmerte, des mere uforstående smerte end smerte man kan forstå. "Let me taste the whip, let me taste the succes", du skal have skreget før du kan omgås freden.

METAL DREAMS

bad talk
bloodless fear
this is when the colours broke down
this is when the blind have nothing to see
the love was something they said in seconds
uncertain ways before
feelings they've never known
writing writing to heart end
-hvorfor skriver du tekster?

Jeg skriver ikke for at skrive, jeg skriver fordi det skal ud. Metal Dreams har en lille adresse til dem der bare sidder og skriver og skriver. Det skal komme af sig selv, som et menneske.

Jeg beskæftiger mig også med tomhed. Som en af mine venner sagde: "det hører nok med, at man på et eller andet tidspunkt af dagen, ligesom at spise eller sove, får en fornemmelse af overvældende tomhed". Det er frygteligt, at man har kunnet komme ind og se en mand græde på scenen, mens folk griner, som f.eks. klovne, som om smerte er morsomt, det er det der øddelægger hele verden. I skolen sætter de dig til at skrive, men du må ikke tegne uden for stregerne. De klover og skriger intens på gaden, er egentlig de mest oprigtige, de forsøger på en eller anden måde at protestere mod deres liv and- et end at drikke og smadre biler fredag aften, som er en uhyggelig

accepteret galskab "and what is this for a kind of world, junk is an alcoholic, to try to tell what to do, you must kill but not dance". Du må ikke udtrykke følelser "they tried to fly, but they are lost in their prisons. Tiden opfordrer til ondskab og overfladiskhed" always the wrong way, smart boys laughing, when they go on wrong, what's the matter, maybe the evil demons hanging around. Som i går da der blev kastet snebolde mod The Squad, fordi folk ikke kunne li' dem, sagde jeg fra scenen "in Denmark they throw snowballs not hearts". Folk er sløvede af for meget dårlig musik, for mange posers, og alt for mange mislykkede ideer. Endnu en masseproduktionsbevægelse har set dagens lys. Man skal have sjælen, hjertet, smerten.

UDSALG! PUNK! UDSALG! PUNK! UDSALG!

SE HER....

Sidste nye skrig fra kong Karls næsetip: 2 overpunkede lyserøde grydelapper. Eller for at glæde hende i snoren et præservativ

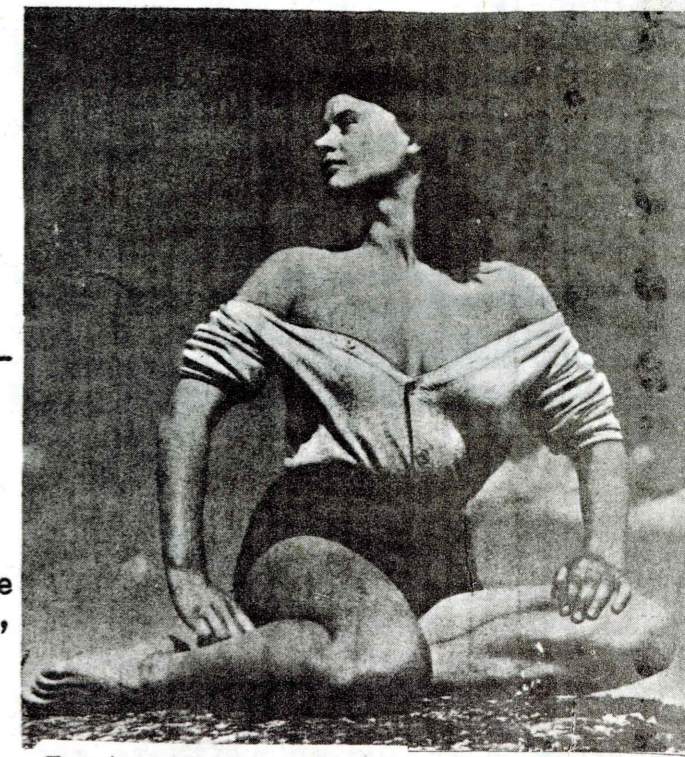

hvor Sid Vicius smiler ved erektion.

Det er endnu ikke lykkedes for en eneste bevægelse eller et eneste menneske at være

nogenlunde fri for fremtrængende erhvervsfolks profitinteresser, og punk er sandelig ingen undtagelse. Folk der for et par år siden pissede på punk, kan nu falde helt naturligt ind i et punkmiljø bare ved at følge moden, og vedkommende behøver ikke engang at have ændret holdning. Men det er da til at bære, for her er det ikke punk der bliver profiteret af, der hentes bare inspiration fra tidens tone. Men der findes andre steder hvor fundamentet er ved at blive undergravet. Det er så let og moderne, at give nogle enkelte der vil os det ondt skylden. Og det vil vi da heller ikke gøre, men folk er trods alt bange for punk, og håber på en undergang blandt andet ved at prøve på at skabe splittelse, og de giver skabnen en hånd, ved gennem medierne (alt går gennem medierne) at opstille nogle bestemte normer for, hvad en rigtig punk er, stimulere nogle behov for at være mere værd end andre, og der vil altid være en del der hopper på den. Et vist energitab vil hermed opstå, for de der hopper på den, vil automatisk udstøde dem der ikke gør det og omvendt. Så er splittelsen ved

at være der. Lad ikke dette lykkes, man kan trods alt ikke dømme et menneske på det ydre. Det ydre skulle gerne være en afspejling af det indre, men dette gøres tit umuligt af et gruppepres, som eksisterer i alle miljøer. Mod Stinks kampagnen er et andet eksempel på underminering. To ungdomsgrupper der næsten er identiske, sættes op mod hinanden på grund af nuanceforskelle, og endnu mere energi spildes. Folk forsøger hele tiden at bortforklare deres dumheder (min udlægning), så nu er der efterhånden også blevet skabt et forsvar for, at disse punkhimstregimser købes. Man siger bl.a., at det er det samme som at købe et par cowboybukser. Ja, ja, men forsøger punk ikke at være så kompromisløst som muligt uden at lade sig udnytte, tank f.eks. på de alternative

Denne plade hører hører egentlig mere til på kulturhistorisk museum end på pladespilleren, så kunne kulturforskerne om 1000 år studere, hvad det var for en mærkelig undergrundskultur der eksisterede i hin forgangne tider, eller man kunne udstille et eksemplar på nationalmuseet, så folk ville få et større udbytte af deres familieudflugt.

Så dan virker denne plade ved første gennemlytning, er der nogen grund til at udsende en plade der er et år gammel? Er det ikke bare at lade stødigheden tage overhånd? Det er et minimum af de deltagende grupper, som ikke har skiftet ansigt i dag. Det er da meget sjovt at kunne se hvordan grupperne har udviklet sig, men det er vel ikke meningen at pladen skal være sjov? Det kan virke sådan med

for musik. En anden gruppe der har ændret sig er Art In Disorder (Mcværk), nærmest et helt køns-skifte, der er måske antydninger til den nuværende lyd, men tiden sletter alle spor. Sods har også forandret sig, men her er snarere tale om en ustandselig udbygning af musikken, her har der intet pludseligt modeskift været.

Dette er på trods af den lidt latterlige fremtoning alligevel noget der må støttes, Irmgard er jo det eneste pladeselskab der støtter små nye grupper (det er for ringe i andre hængesoder!) og hvad andet Dansk kan man få.

I'm a MOMENT MANIAC

et gjeldt, tank
CONCERT OF THE MOMENT forskellige (Irmgard) d. 9/11

Men dog er markedsføringen af pladen udmærket, men som Fritz siger er det et dårligt forsøg på at efterligne andre efterligninger. et forsøg på en manifestation af enighed, enighed, enighed. Den marxistiske totalideologi er også sivet ind i punkbevægelsens, Hvis Irmgard bare kunne slappe af og ikke betragte sig som en frelser, selvom de har gjort meget, og stadig kan nå meget overvuderer de sig selv, og lad os da håbe det.

efterhånden går det op for en, at der på trods af den elendige lyd kvalitet, er nogle potentielt gode numre. Selvom de kreative overdubs gør sit til at ødelægge de sidste rester. Et nummer er som regel lavet som en helhed, hvor start og slutning er en uundværlig del af helhedsindtrykket, og de er svære at undvære, men grupperne er vel gået med til det, så det må vel blive deres sag.

Den mest overraskende gruppe er No Knox, som har fået en kraftig manicure siden sidst, de har dog bibeholdt den samme indstilling til musik; ikke direkte nedbrydende, mere enivig kritisk indstilling over for de eksisterende normer

Koncert — farce

Ja, så var det vel meningen at man skulle skrive en afhandling om den omsiggribende vold, og finde sydebukke, og skyldige for at dette arrangement gik i vasken, og hvor irriterende det er, at enkelte personer skal ødelægge det hele for os andre,

men det blev det ligesom ikke til. Men lad os starte ved begyndelsen, det er det mest logiske. Efter diverse obligatoriske forsinkelser, blev vi vækket af et stk's arrangør, og straks startede CANCER

som i starten lød som en spændende nyskabelse på den danske scene, men efterhånden kedede man sig i musikken, er der ingen grund til at se ud som man dødskeder sig, men i stedet for at kaste med øl eller lignende udskejelser, som var en yndet fritidsbeskæftigelse den næsten lettere simpelt-heden at udvandre, hvis man kaster med øl, havde kan det bruges til? Når man havde mellem gruppen og publikummet, og hvad kan det bruges til? Når man udvandr, bliver gruppen nød til at finde ud af, hvorfor dette sker. Efter denne frivillige rekreation kom man tilbage bare for at se, at stemningen var blevet endnu mere trykket. Der var efterhånden blevet sammen, til trods for at arrangørerne havde advaret om det i forvejen. Det er i orden, at man morer sig, men der er desværre nogle der tager de kære Pistoler

helt bogstaveligt, de brugte provokationen næsten som en kunstart, ved hjælp af denne kunne de sætte nogle tanker igang, som kunne skabe mentale forandringer, men det her er en overdrivelse. Der er nu heller ikke nogen grund til at give enkelte personer hele skylden, som nogle gjorde, når man nu endelig er sammen, så mange (der var mange!) at det er svært at holde styr på, så kommer flere tusinde indestængte aggresioner til udtryk, det er også udmærket, men det skal ikke gå ud over andre.

Det eneste, man kan gøre i en sådan situation, er at overbevise folk om, at det gælder om dem selv. Dette tegnede til at blive en skuffelse, og det var det også blevet, hvis det ikke havde været for BEFORE's skyld. Det er første gang, jeg har set en dansker lægge hele hele sin sjæl i sin sceneoptræden, forsangeren Fritz formår at give en del af sin enorme energi videre til publikummet, det smitter. Vi må også lige nævne SODS (for ikke at tale om ART IN DISORDER) som et af lyspunkterne. Men hvorfor synger Steen ikke mere end på halvdelen af numrene?

Til sidst må man spørge sig selv, om det egentlig er muligt at arrangere en kæmpekoncert somme denne, men svaret får vi først efter d. 6-7/3

USCH, der snart tager på turné i Danmark sammen med City X

anarki o.s.v.*

Det hænder, at man hører nogle af disse totalprogrssive ungdommer udstøde nogle klynk om, hvor irriterende det er, at folk gemmer sig, f.eks. ved at bruge hæverne som kommunikationsmiddel, og herved undgår anden konfrontation, eller gemmer sig hjemme i parcelhuset o.s.v.. Og mens vedkommende ungdom proklamerer disse strofer, kan man se, at der på personens venstre bryst er et metalskilt, hvis motiv er en bolle med et A i midten, og hvis man spørger denne åh så fiktive person om, hvordan verden skal reddes, får man til svar: Anarki. Anarki mig her anarki anarki mig der. Det er så dejligt let bare at sige anarki og så eller være fri for anden parlamentering, men så pludselig er hele ens udvikling stoppet, hvad, hvad mennesket gennem umindelige tider har forsøgt at opnå, er pludseligt løst ved at sige anarki. Det burde egentligt være naturligt, at man hele tiden leder efter den uopnåelige fuldkomne løsning, i stedet for bare at nøjes med at sige anarki, som man måske ikke engang ved hvad det er, man går bare ind for det, fordi de andre gør det.

Det er også absurd, at et individs ubegrænsede, nuancerede ideer, tanker og milliardvis af funktioner skal hæmmes ved at indkredses i en ring, anarki på denne beskrevne måde er jo egentlig også en modsætning, for anarki er så vidt jeg ved den totale frihed; retten tænke og handle frit-fri for kontrol, men anarki er som punk efterhånden blevet til den færdigindpakkede løsning, ved hjælp af visse påvirkninger udefra, og det er ligesom alt muligt andet svært at være anderledes. Hvis man f.eks. ikke er helt enig i hvad Crass siger, kan man let blive erklæret for borgerlig af de vilde punks, denne guru må ikke berøres, man må ikke tænke på andre måder, og er det anarki? Det kan godt være, at Crass er idealistiske og virkelig GØR noget, og deres tekster kan vel sagtens også være gode og originale, men det der virker frastødende, er den måde de fremfører deres ideer på. De kaster helt vild

...ndt med a'er, ved enhver lejlighed skal de lige slynge anarki ind. En tekst der i og for sig kan være meget god, velformuleret og original, mister sin verdi, ved at de tålsidst siger: "anarki og frihed er hvad jeg vil ha". så er alt andet pludselig ophævet, og lytteren vil tage den meget dårligt formulerede forhåbning om anarki til sig. Crass hæmmer sig selv og andre ved dette, hvorfor ikke lade lytterne selv bestemme, hvad vedkommende vil bruge teksten til; lade lytteren bearbejde teksten på sin måde? Det kan godt være at anarki er "løsningen", det er da en mulighed imellem andre, det kan godt være at der findes en anden løsning, som vi bare ikke kender endnu. Tit har det da også vist sig at forskellige organisationer og grupper inden for punk kører bedst på et anarkistisk grundlag (hvad dette så end indebærer), men derfor kan man godt komme til at begrænse sig alligevel, nemlig

art in disorder

Spille for det samme publikum om og om igen.

Art In Disorder består af: Ole, trommer, Flemming-bas, Anders-guitar, sang. AID har nu eksisteret i ca. 1½ år og hører til blandt de grupper, der har markeret sig ved at spille noget musik, der er anderledes, der ikke er bundet af traditioner men prøver at gå nye veje. Gruppens medlemmer mødtes til en Lost Kids koncert. Gik et stykke tid og snakkede om at lave et band og skrv deres navn rundt omkring i byen, hvorefter de blev spurgt, om de ville spille til Concert Of The Moment, sagde ja, og stattede bandet ca. ½ måned før koncerten. Var i efteråret 80 på turne i hele landet sammen med City X og Tredje Tilstand. Dette interview fandt sted d. 14/2 1981 i deres øvelokale, et kælder-rum i en baggård i Vesterbrogade.

-Gør i så noget for at få arrangeret noget andre steder i Kbh?
Ja, i Saltlageret og operaren kan man leje sig ind selv. Ellers er der ingen etablerede spillesteder. I Huset er der muligheder, men det tager et halvt år med at sende bånd ind o.s.v.
-Hvordan var reaktionerne på turneen? Taget i betragtning hvor det var vi spillede, var det meget pønt. Vi startede i Sydsjælland, noget uden for Næstved der hed Brøndelelev, og så var det i Nykøbing F., der spillede vi to gange på Spillerummet, Silkeborg og Åbenrå. Vi spillede ialt otte steder uden for Kbh. og så spillede vi to i Kbh.. I Åbenrå fattede de ikke et klap, af hvad der foregik. Vi spillede på et discotek så stor som en fodboldbane, og der var virkelig mange mennesker, der kom og så os.
-Hvad var der gjort m.h.t. reklame? Der var næsten ikke sat plakater op, folk vidste ikke noget. Plakaterne skal hænge en uge før, hvis det skal sive ind derude på landet. Man føler virkelig hvad der er land, og hvad

-Da i startede havde i så en ide om i skulle lyde?
Nej, overhovedet ikke. Vi startede som et punkband. Men efter vi havde spillet første gang på Rockmaskinen, var der mennesker, der sagde til os, at det ligesom ikke rigtigt var in. Så ændrede vi stil d. 12 Januar. Det blev vi nød til, det med at spille rå punk var ikke os, der var ingen udvikling i det.
-Hvad så med turneen? Hvordan blev den arrangeret?
Vi blev ringet op af Irmgard, og så var vi til et møde med City X og Tredje Tilstand og vi blev spurgt, om vi ville være med på en turne. Det ville vi selvfølgelig gerne, og så var vi pludselig på turne.
Formålet med turneen var at komme ud på bøhlandet, ud til en masse nye folk. Og det er jo heller ikke gjort i DK før, at tre bands er taget sammen på turne, og booket og fået det op at stå.
-Er det et problem at være begrænset til Rockmaskinen? Nej det er ikke noget problem men det er røvsygt at

der er by. I Skanderborg f.eks. var det udenfor byen, og der var folk slet ikke vant til at gå ud om aftenen. Der fik vi ryddet forsamlingshuset. Efter at vi havde spillet i ti min. var der ikke flere tilbage. Det var ret specielt. Men det nytter ikke at spille vores musik ude på landet, der vil de ha' billig brugsmusik, der kan danses til.

-Men var der nogle steder der var interesse for ny musik? Jo, i Vejle. Der var de enormt positive, men man havde et indtryk af at de fleste, der kom var musikere, eller nogen der bare dalrede forbi.

-Blev det en økonomisk bet?

Nej, for foreningen for musik og lys dækkede transportudgifterne. Ellers havde der været underskud. Kan det gøres igen?

Det kan sagtens gøres, hvis det bliver arrangeret ordentligt. Det startede bare dårligt med et promotionsbånd, der blev sendt rundt til spillestederne; der direkte opfordrede arrangørerne til at sige nej. Det var lavet i samme ånd som Concert Of The Moment pladen med "morsomme" lyde og noget snak sat på, hvor de rakker grupperne ned. Det var enormt pinligt at høre på. Det blev så sendt rundt til de store spillesteder. De sagde så nej, det har noget med det at gøre.

Det var ligesom også for meget med 11 steder, man kunne godt have klaret sig med mindre til en begyndelse

Men er der efterhånden ikke ved at være basis for en ny tur, når medierne har dækket ny musik godt på det sidste?

Så er det bare hvilken del af den nyere musik der kommer frem. Det er sådan noget som Voxpop og SW 80, der er blæst op til det helt store i medierne.

Men hvad kan man gøre for at udrede kendskabet til nyere musik?

Sørge for at radioen ikke fyrer den slags programmer af, som de gør nu. Når man hører om New Wave er det Police eller Warm Guns. Radioen griber ligesom ikke fat i den rigtige ende.

-Har i ambitioner om at komme frem? Vi vil godt lave en plade. Det må ligesom være målet med det, man laver, medmindre man vil lalle i forsamlingshuse til man er 35.

-Har i planer om at lave en plade? Vi ville gerne. Men det er svært med pladeselskaber. Irmgard vil godt lave en single med os, men det er vi ikke særlig interesserede i det, efter de har lavet Concert Of The Moment og City X single. Og vi kan heller ikke lave en single. Og vi kan heller ikke lave en single, når vores numre varer en 5-6 min.. En single ville heller ikke sige nok om os, for numrerne er meget forskellige.

-Hvordan er jeres forhold til publikum?

Ja, man har ikke kontakt med publikum, men det er svært at forklare. Vi gir ikke os selv, for så får man heller ikke det store igen. Vi er ikke ligesom Before, den rå vare der lige ind. Vi er enormt indesluttede, står kun og koncentrerer. Det er ikke noget show. Er det tilsigtet at i er utraditionelle?

Vi har ikke sagt, at vi ville stille os op og vende ryggen til publikum og spille for os selv. Det er noget, der er kommet helt naturligt, fordi vi er startet fra bunden af. Det er det, der gør os lidt specielle, på en eller anden måde kan vi ikke komme til at efterligne nogen anden gruppe, det vil vi heller ikke, vi hader det.

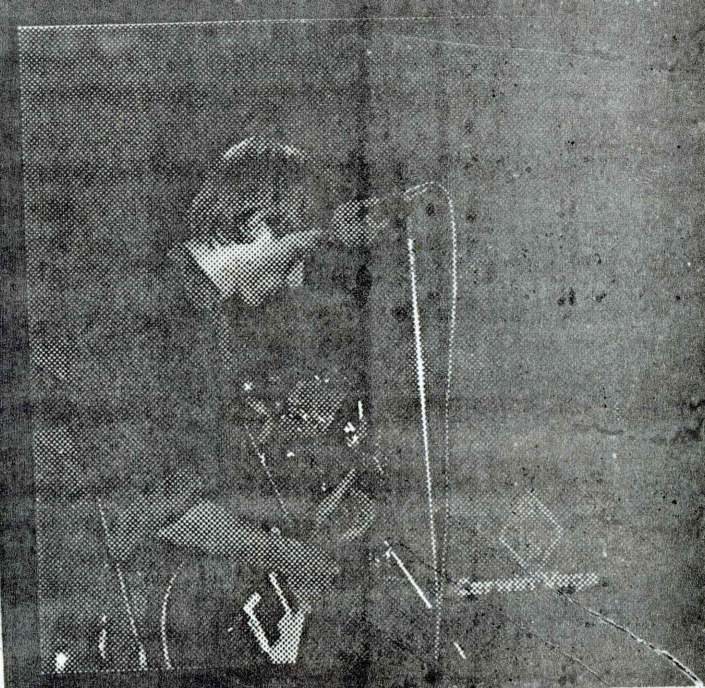

Det skal helst være noget nyt og anderledes, det vi laver. Men man kan godt sige om vores forhold til publikum, at de ser, som om de keder sig, og det kan godt være deprimerende, når man står og spiller. Man føler, at man bare spiller for nogle få man kender, resten står bare og glør, men det er nok specielt Rockmaskinen.

-Improviserer i?

Vi improviserer lidt, men det er over nogle faste temaer. Hvis man hørte numrene for første gang, så ville de nok heller ikke hænge fast, det er noget, der skal høres mange gange. Det er ikke sådan lige ud af landevejen, det hænger sammen på en mærkelig måde.

-Hænger musik og samfundsholdning sammen? Vores musik er os, vi er så meget en del af den, så det kan vi slet ikke komme uden om. Men man kan ikke sætte det op på

noget ideologisk plan. Vi har ikke nogen bestemt politisk holdning. -Hvad med jeres tekster, hvor højt prioriteres de?

Vi laver et nummer, og så øh uh, nu må vi hellere lave en tekst. Derfor behøver teksterne ikke at være en ringere del, man vil hellere spille, men hvis man laver en fed tekst, så syntes man, at det er en ligeså stor tilfredsstillelse som at lave et godt nummer.

Prøver i at lade tekst og musik udtrykke det samme?

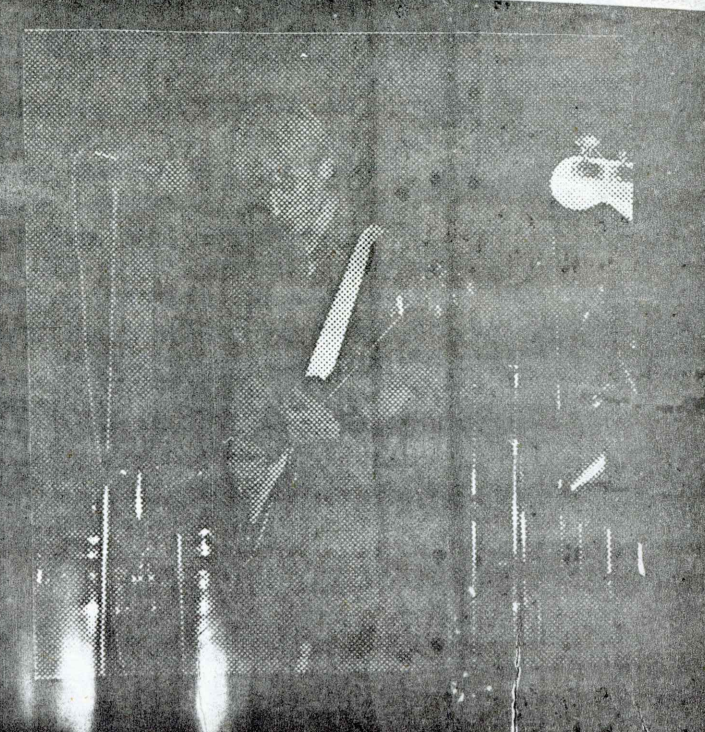
Man kan ikke sige, at vores musik udtrykker noget bestemt, det er igen så abstrakt at spille musik. Vores musik er en enhed, når vi spiller sammen, men når en af os laver en tekst, er det kun ham, der har lavet den, der forstår den. Man kan fatte brudstykker af teksten, når man læser den, men man fatter ikke et klap, når man hører den sunget, det er måske, fordi at den måde, jeg (Anders) laver tekster på, er, at jeg får en eller association, og så får jeg en association til den association, og så kommer der nogle ord ned. Så selvom man kunne høre ordenet tydeligt, ville man ikke fatte hvad det handlede om. Vi har bemærket at det godt kan irritere publikum. Men teksterne er nok vores bløde punkt, vores holdning ligger mest i musikken.

-Hvorfor er teksterne på engelsk?

Det kræver mere at synge Dansk. Danske rocktekstergennem de sidste 10-15 år, har været det rene pis. Det må også være målet at lave en virkelig god Dansk tekst. Og når vi laver musikken og står bagefter og skal have en text på, så har vi lagt så meget i det allerede, at det ville være for meget for den samme person at skulle lægge enormt meget i teksten.

De folk som er blevet hyldet som store danske digtere, de er ikke engang ret gode. Men nogle engelske tekster er helt suveræne, det er jo det man er flasket op med.

Og Dansk lukker også én inde i Danmark. Det lyder måske ambiriøst, men der er også muligheder udadtil. Det er heller ikke nødvendigt at skrive på Dansk, det danske publikum er vant

til at høre tekster på Engelsk, og en Engelsk tekst vil uanset indholdet passe bedre til rockmusik.

-Hvilken tilknytning har i til andre grupper?

Nu øver vi samme lokale som Ballet Mecanique, og den 20 Marts skal vi spille sammen med dem i Saltlageret. Men man kan ikke sige, at der er et samarbejde mellem de forskellige grupper ihvertfælde ikke musikalsk

-men arrangerer i nogle ting sammen?

Nej, man føler ikke rigtigt, at det er nødvendigt, der er altid nogen, der arrangerer det for én. Det eneste vi har snakket om, er at de grupper, der øver hernede skulle holde nogle koncerter sammen, for at tjene til et sanganlæg, det er det vildeste, vi nogen sinde har været ude for.

-Hvilke ideer har i om jeres egen udvikling, musikalsk? Da vi startede, kunne vi ikke spille ret meget på vores instrumenter, så det er klart, at det bliver mere og mere kompliceret, det vi laver. Vi stræber efter at gøre det så komplekst som muligt, så varieret som muligt, så godt som muligt. Vi vil ikke prøve at forenkle og sige: vi behøver sgu ikke mere. Foreløbig synes vi heller ikke, at vi nærmer os nogen stilart. De sidste to numre vi har lavet falder helt udenfor det, vi har lavet tidligere. Vi har ikke sat os for at skabe en bestemt stil. Når man har fundet en stil, betyder det måske, at man er groet fast. Men vi har forandret os meget i løbet af det sidste halve år, vi har lavet mange nye numre, og de gamle numre spiller vi også anderledes. Det udvikler sig hele tiden. Har i en ide om at tage andre instrumenter med?

Vi har en synthesizer, men den er ikke kommet med endnu. Den bliver måske listet ind på et tidspunkt, men det er et spørgsmål om, at når vi nu har den, så skal vi også bruge den. Man skal bruge effekterne, så de ikke er overdrevne, det må ikke være vammelt. Man skal bruge den som et ordentligt instrument. Men Anders er ikke så dygtig endnu, så det vil blive for enkel i forhold til andre instrumenter, vi vil vente indtil det passer sammen.

-Hvilke ideer og håb har i så om resten af musikscenens udvikling i DK. Jeg tror at der er noget i gang. Sods har fået udsendt en single i England, så der er interesse for det. Og der er kommet en hel del nye bands i år: UCR, Feedback, TV pop, Who Me, Before, så det er en meget broget samling der pludselig er dukket op. Der kommer hele tiden nye til, og Rockmaskinen er også fuldstændigt stoppet i modsætning til sidste år, så jeg tror der sker noget.

Fortsættelse fra side 7.

pladeselskaber der tilknyttes til punk, f.eks. hvis en gruppe bliver udnyttet af et stort selskab, vil dette tit føre til fordærv. Man siger tit at man skal se ud som en punk, men er punk individets selvstændige fantasi og ikke et billede skabt af medierne. Et andet forsvår, er, at det ikke rager andre, og jeg ville også have holdt min kæft, hvis ikke det var fordi, at denne forfængelighed går ud over andre. Når du køber dit punktøj vil folk sige: nå, punk det er en ny forretningsmæssig måde at tjene penge på, og så vil man blive betragtet som en eller anden forvirret ungdomsgruppe, der alligevel ikke har andet at tage sig til

Lost Kids

Hvis man ikke kan sige noget pænt, må man hellere helt lade være med at sige noget derfor nævner jeg slet ikke supportgruppen.

Lost Kids er den gruppe der i medierne repræsenterer punk i Århus. Det er egentlig det eneste jeg har imod dem, den eneste grund til at jeg overhovedet gider beskæftige mig med dem. Rent musikalsk er de den typiske danske rockgruppe for hvem eksprimentere er en by i Rusland (bedre kendt som USSR eller CCCP). Så hvis det havde været, hvad Jan Jett engang har udtalt om, at punken i Århus er død, tror jeg godt man kunne få ham hængt op på mordet.

Der var mange mennesker til koncerten, men det var ikke mit indtryk, at der var mange der kom for at høre musikken. Lost Kids er en gruppe man går i byen til, underlægningsmusik til det Århusianske værtshusmiljø. Det udtrykte hele deres sceneshow;

de dårlige vittigheder der bliver fyret af hvregang, forevisningen af pornofilm medens

de spillede (et primitivt forsøg på at chokere, eller endnu en dårlig vittighed), og Jan Jett's platformsko.

At Kate nu igen er med er kun synd, hun spilder sit talent på Lost Kids.

Jeg kan ikke se hvad hun skal i en gruppe, der åbenlyst ikke har nogen fremtid. De har ingen ideer, men kører stadig på de samme ting som dengang de startede.

Da Lost Kids kom frem for 3 år siden virkede de friske, måske også fordi at man ikke var så forvånt dengang, men i dag er de helt ude af trit med udviklingen, og jeg kan ikke forestille mig, at de kan redde sig længere.

Faktisk kan jeg godt forestille mig dem humpe rundt i koncertsale til de bliver 50, spillende "Født som nul" og "Acocial som en parodi på oprørskehed, med et publikum bestående af gamle flippere, junkies, alkoholiker og andre tabere. LOST KIDS

Anna

Er det virkelig kun i Kbh. og Århus der findes liv og anderledes tanke handle og musik former (udover de gangse og gennemsløjede som hippieoprøret gjorde til en ideologi på lige fod med de passives arbejdhjemspissovsmorgensutteori) i dette kulturelle ørkenland. Førhen har vi besøgt Randers, og der blev vi dybt skuffet, det eneste der var der, var en rockerungdom, hvis protestinstinkter var blevet undertrykt af et kæmpe gruppepres, da det sikkert er svært at være andledes i en by, hvor alle kender hinanden; eller snarere: alt bliver bemærket. Men hvor ligger skelet mellem en by, som har muligheder for at udvikle sig, og en der er dømt til at mislykkes (det er der forhåbentlig ingen der er). Odense (som er den tredje største by i DK med 170000 indbyggere) skulle dennegang stå for skud for Ruin's dræbende pen. Først ankom vi (se! det plejer man), og bemærker straks at Odense stadigvæk er i fosterstadiet (et kejser snit kan blive nødvendigt).

dem ikke særligt meget (mediernes dømmer ud fra totalt ubrugelige kriterier), ikke fordi de ikke er gode, men de er nye og uerfarne, og selvom noget af deres musik er spændende, så tiltrækker de ikke et særligt stort publikum. Det som Odense kunne bruge for at få flere folk i tale, er måske en slags overgangsmusik, som spilles af folk, der kan deres håndværk, det skal ikke være musik, der bryder alt for meget med de traditionelle normer, mere en kreativ blanding af nyt og gammelt, hvis dette sker vil der kunne blive arrangeret flere koncerter, da folk så vil blive mere interesserede, og disse folk ville kunne få udvidet deres musikalske horisont, hvis en gruppe som RAZOR BLADES spillede opvarmning, så er den ved at være der. Men RAZOR BLADES kan sandelig udrette meget alligevel, de allerbedste ville være hvis de gik endnu mere op i deres musik; øvede mere, spillede mere ude, og allerbedst hvis de engang når de bliver tilstrækkelig gode laver en plade, så kan det endda være, at det bliver RAZOR BLADES der bliver den føtømtalte gruppe, hvor ville det være fedt.. Men sådan er det så let at løse problemerne på papiret, tilbage til virkeligheden

AF: JOHAN OG GUG

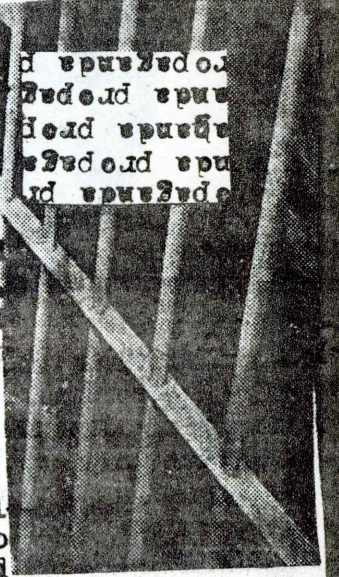
PUNK PÅ PHYN

XXXXXXXXXX

Der er muligvis mange der har spekuleret på hvad der sker på den fynske punkscene, og indtil for få måneder siden ville svaret have været: ikke ret meget, men nu ser det ud til at begivenhederne er ved at tage form. Godt nok kan man ikke kalde det meget at der kun er to ~~fx~~ nævneværdige bands på fyn, men det må siges at være pæne fremtidsudsigter at der nu udkommer et blad der har som hovedformål at sætte noget igang på den fynske punkscene + at der er mindst et par gode spillesteder hvor der i fremtiden vil blive arrangeret en masse gigs med nye fynske bands.

Propaganda er et odenseansk band som blev dannet for et halvt år siden. De spiller næsten ligesom JAM,, bare med danske tekster. Gruppen består af Uffe: bas, Jens: trommer, og Søren: sang og guitar. Foruden en række selvkomponerede numre spiller de også WHD nummeret Substitute. Alle i bandet er anarkister. Razor blades er en punkgruppe fra glamsbjerg. de blev dannet i september -79, og har siden da eksisteret i ca. 465879 forskellige udgaver. Det skyldes bl.a. at meget få mennesker i glamsbjerg og omegn bryder sig om at sætte sig ud over de allerede eksisterende normer (det gælder både musik, udseende og væremåde.) derfor er de musikere som har været med i Razor Blades gennem tidens løb, gået ud efter ret kort tid. Gruppen består nu af Søren: trommer, gug: guitar, Gitte: bass & Johan: sang. De spiller nu en mere eksperimenterende stil, end de hidtil har gjort... Teksterne er på engelsk, med et stærkt samfundskritisk og anarkistisk indhold.

I glamsbjerg hvor razor blades kommer fra er der et kunsthus ved navn jaust-hus. Der arrangerede gruppen et gig med sig selv + slatten beatgruppen Recky boys (sidstnævnte var kun med for at fylde tiden ud). 5/12 -80. der kom lige mennesker nok til at der er ikke blev underskud. dvs. at der i fremtiden vil blive mulighed for flere a sånogen gigs i glamsbjerg. Næste gang bliver det nok med razor blades og propaganda. I Odense er der også et godt spillested nemlig Badstuen (hvor zero point, propaganda og razor blades spillede den 13/12 -80). også her kan der muligvis i fremtiden afholdes andre punkgix. Første nr. af et fynsk punk/new wave fanzine er netop udkommet. dette første nummer må dog siges at være mere eller mindre mislykket, men det er også først og fremmest lavet for at få nogle flere med, og lære nogle flere punk/punkbands at kende. generelt er fynboer nogle sløve padder som ikke er for tilbageholdende og genererte til at være punkeller bare en smule anderledes end deres kammerater. også selvom de synes at musikken er fed. det er det vi gennem bla-

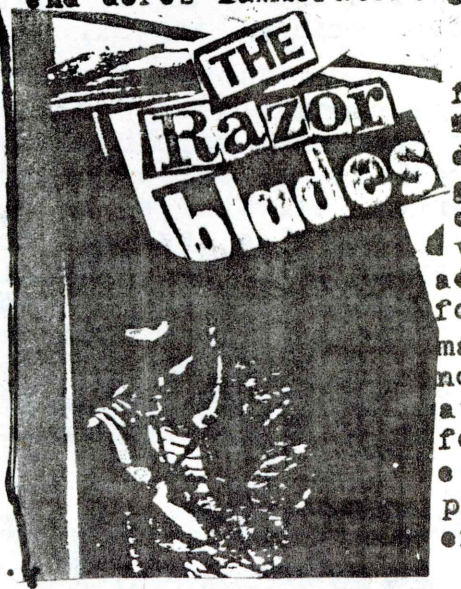
Odense

13/12

Selve koncerten forløb udemærket; der kom forholdsvis mange mennesker, hvorefter af en del virkede interesserede, Musikken var nogenlunde; propaganda prøvede at spille som Jam, Zero Point kan spille, men virker uinteressante, Razor Blades spiller for det meste almindelig 77 punk. Men mærkværdigvis virkede det som om ingen af grupperne gik særligt meget op i deres musik.

RAZOR BLADES fungerer som jorde-mødre, det er dem der er de mest aktive. De forsøger at undersøge om, der er interesse for ny musik i Odense, ved bl.a. at være med til at lave et fanzine, men med alt respekt for RAZOR BLADES og ikke for at gøre dem desillusionerede (fortsat for helvede!), så er det ligesom om det ikke er nok, desværre er medierne ikke til stor hjælp (og dansken er en slatten kal), RAZOR BLADES interesserer

det er det vi gennem bla- det (MESS) forsøger at gøre noget ved. også ved at fjerne de tvangstanker folk har om at man skal være enormt dygtig for at kunne optræde for et publikum etc. ps. de to Søren er ik identiske.

Ruin har fået et læserbrev angående den førømtalte (i nr.2) dronninge-skandale

Ulykke med det nye blad, som jeg iøvrigt mener indeholder en hel del gammel stof. Episoden foran Århus Teater er både gammel og uinteressant, men jeg faldt over nogle direkte usandheder, som jeg gerne vil korrigere.

Efter Bt's forside (dengang) blev nogle punkere enige om, at hvis Normals Og Rapport var ude på at lave lidt p.r. omkring deres egen person, skulle de også stå frem og tage ansvaret eller æren om i vil. På det efterfølgende møde i DPNWF (hvor der var knapt 20 fremmødte, blev Bt's forside diskuteret (Mikkel var der selv, og man bestemte sig for at skrive et læserbrev, hvori man fralagde sig ansvaret for teaterepisoden. Det oprindelige brev var meget groft i sin udformning, og skrevet af undertegnede. Der var stemning for at bringe det, men BT nægtede, så derfor skrev Marianne en notits.

DPNWF har stadig stor tilslutning, med stor mener jeg, med stor mener jeg, at de folk som kom fra starten stadig kommer til møderne, for det er jo klart selv for en minoritet som punkerne, at det er nemmere at opnå nogle ting når man er i en gruppe. At der så er nogle enkelte personer der udfører videreforhandlingen, er helt op til den enkelte og dennes interesse i punk. Hvis Normals frygter reprsalties, er dette selvfølgelig skyldt. Indenfor foreningen er kommunikationen fri, og mange ting bliver drøftet, bl.a. sidste nye sladder, som alle er med til at levere stof til.

Grunden til at der overhovedet blev taget notits af Normals er, at Rapport oprindeligt henvendte sig til Marianne for at få en punkhistorie, Marianne henviste til Mimosa, og her faldt valget altså på Normals, som ikke er særligt ophidsende. Jeg kan ikke sige om der er en bestemt politisk holdning i DPNWF, men medlemmerne er jo ikke så gamle, og giver blot udtryk for en holdning. Vi er stadig indstillet på at opnå noget ved kommunen, og her er det en fordel at være en samlet flok med ordtsyrer og lign. Sukkerhilsen Lene Bro.

Facts: til omtalte møde var der slet ikke den påståede enighed blandt de 12 fremmødte, Marianne tog sig af det meste af kommunikationen, og det er enig om.

Jeg vil ikke blande mig i, om hvorvidt DPNWF SQ o.s.v. har stor stor tilslutning eller ej, det er tydeligt, at der er meget forskellige meninger om det. Men jeg må tilstå, at jeg ivertilfælde ikke kan forstå, hvad relevans det har om Normals er mere eller mindre interessante end Marianne (skal Hans nu til at strippe?) Og det med politisk holdning og ælder er totalt uvedkommende, helt ærligt, jeg tror, at der er nogle der har et alderskompleks. Fortsættes næste side

Læserbrev

hastværk er lastværk

På Concert Of The Moment pladen leverer City X 2 om ikke gode så sjove numre p.g.r.a. det udsige guitarspil, men her har de så travlt, at en masse af nuancerne i musik-

ken forsvinder, det virker som om, at City X tror at energi og råhed kun kan skabes ved hjælp af hurtighed, hurtighed er bare en mulighed for at skabe energi, men sandelig ikke den eneste. Teksterne er også ret kedelige, de er alt for traditionelle og overfladiske. Men trods alle disse depremerende ingredienser er det positivt, at City X synger et nummer på Dansk.

Man bemærker også, at Irmgard er ved at få kontrol over deres mekanik, de har bl.a. formået at give bassen en speciel sprød lyd, det lover godt for fremtidige produktioner, selvom der også her er for mange flade forsøg på at være morsom.

Man skal også passe på, at det ikke er et selskab alene, der udgiver alt Dansk nyvejs musik (det er Irmgard sikkert heller ikke interesseret i), det ville virke meget bedre, hvis der var lo selskaber som Irmgard, så undgår man også et monopols hæmmende virkning, det er også et monopols hæmmende virkning, det er også et monopols hæmmende virkning.

city-x

IRMGARD

Det er nu muligt, at have den udsøgte fornøjelse at blive gennembanket af en lille knægt, almindens han nynner tonerne til Kliche's Millitskvinder. Men på trods af dette har Kliche ikke supertanker, som vi nævnte i sidste nummer, de har takket være medley og dem selv, formået at holde begge benene på jorden, og ikke ladet sig rive hovedkulds med af succeen

Tænk på alle de skønne spildte kræfter, som bliver misbrugt i denne børnemagtsopblomstring, som nok har noget positivt ved sig, bl.a. er ideerne om børn-voksen forholdet til tider (til tider) spændende, men hele børnerockens fremtoning bliver kørt på de voksnes premiser; jeg har endnu ikke hørt en eneste børnerockgruppe, som ikke var et plagiat af en eller anden vokseb gruppe, totalt uoriginalt. Man kan da også se, at medierne straks har taget børnerockbevægelsen til sig, man ved jo hvad det er, de har tit hørt ideerne før, og ved at der ikke er meget bid i dem, så det kan de sagtens acceptere, og derved har børnerocken mistet sin farlighed (hvis den nogen sinde har været der). Det er da positivt, at børnenes opportunistiske energi kommer til udtryk, men hvilket udtryk!

Lene skriver også at kommunikationen inden for foreningen er fri. Mine erfaringer inden for foreningen er at; ja det er den, men på Mariannes premisser. Hvis hun kunne tage hensyn til, at de fleste ikke er så dominerende, og måske har brug for opmuntring og støtte, for de vil sige deres meninger under de meget stive og uvante forhold, som er foreningens rammer, skulle man tale om fri kommunikation, er det ikke nok at man har samme lejlighed, når man ikke har de samme forudsætninger. Jeg føler ikke at jeg frit kan sige min mening, og jeg tilhører ellers ikke de forsagte. Det var bare det jeg ville sige. Hej! Anna

Fortsættelse

WONDER BOY

We're in the middle of a crisis with unemployment and inflation people are looking for a super hero who can straighten things out give them occupation

Wonder boy on t.v. bodes the new times is he the future, the little hot shot? if too many people stop thinking the world will be populated with human robots

In the 20's Germany was in the same situation but a certain guy promised to save the nation so they made him a dictator the German people's friend but as you know he lost the game in the end

there's always a group of people you can blame Jew or foreign worker, it's all the same new parties and organisation are budding everywhere they've suffered many defeats but they're still there

© Razor Blades

MAYBE IT WOULD HELP TO SCREAM

your hate affect me
you mean a lot to me
i don't understand
i don't understand the way
you treat me

i'm always doing those things
i can't get odd
i got no character
you think it's a reason to treat me

you knock at my door
i can't open i'm too depressed
i knock my face through the wall
but still the insane is coming closer

© Isolations

MÅSKE HER?

en tåge letter i det fjerne
de brugte rester samles påny
og lægger sig kolde og dovne
nu tættere end "det fjerne"

måske her?

panikken prøver at glemme mørket
udfordringen virker skræmmende
vannet til at flyve sorgløst
er det svært at finde kraft

normals

jeg hader at hade
men jeg er færdig
med at elske
© Martin

Hvis der ellers findes
nogle tekster rundt om
i landet, så send ind

festival for ny musik D 6-7/3

Medvirkende: Vacuum, Detension, Gylle, Ci/artz, Zero Point, Næste Uges TV, Clochards, Excretion, Metadon X, Eye An Eye, Razor Blades, Crap, Lipstick, Cocks, Still, Art In Disorder, UCR, P.O.P. Agents, Normals, Feedback, Isolations, Before, No Knox +diverse

huset vesteralle århus

FREDAG KL. 21 KR. 30
LØRDAG KL. 18 KR. 35
BEGGE DAGE KR 50

FORSALG: MIMOSA 13 24 26
huset's bogcafé

OVERSKUDET GÅR TIL OPRETTELSEN AF

kaos-café

